

TLAČOVÁ SPRÁVA č.4 - sezóna 2016/2017

Bohéma plní sny

Nádherne vyznania opere Bohéma, hudobné ukážky, zaujímavé pohľady na úskalia prípravy premiéry jednej z najhranejších opier na svete, odzneli z úst tvorcov nového košického naštudovania na predpremiérovom stretnutí Klubu priateľov opery na Malej scéne Štátneho divadla Košice. Aj toto zaujímavé stretnutie ukázalo fenomén tohto Pucciniho diela, ktoré podľa stránky operabase.com napríklad v sezóne 2014/2015 odznelo na svetových pódioch 523 krát. Na javisko Historickej budovy ŠD Košice sa Bohéma vráti v piatok 30. septembra 2016.

„Bohéma je podľa môjho názoru vôbec najkrajšia opera. Keď som mal šestnásť rokov, videl som ju v hlavnej úlohe s mojím bratom Petrom. Práve vtedy som sa bezhlavo a navždy zamiloval do opery. A sen spievať Rodolfa sa mi teraz plní už tretíkrát. Je to ťažká postava, náročná nielen spevácky, ale aj herecky, lebo je v nej veľa emócií. A musím sa priznať, že keď som robil Bohému prvýkrát, stalo sa mi aj to, že mi na skúške žiaľ a clivota zavreli krk a zo mňa nevyšiel ani tón. Pre mňa je Bohéma jednoducho jedno prekrásne dielo plné nádherných motívov, plné lásky a citu. A verím, že sa nám podarí toto všetko odovzdať divákovi a predstavenie sa im bude páčiť,“ priznal Jaroslav Dvorský. V postave Rodolfa s ním v pripravovanej inscenácii alternuje hosťujúci Jozef Gráf. „Som rád, že som práve v Košiciach dostal príležitosť rolu Rodolfa spievať, lebo pre tenora je to výnimočná úloha. Naozaj je náročné udržať na uzde nával citov, ktoré idú z hudby,“ potvrdil slová kolegu Gráf, pre ktorého je to prvá Bohéma v kariére.

Košickému publiku sa prvý raz v postave Collinea predstaví aj sólista Moravského divadla v Olomouci Jíří Příbyl. Ten na stretnutí klubu prezradil, že jeho postava mu je v mnohom blízka. „Vrátil som sa vďaka nej do čias, keď som žil podobne bohémym životom. Zaujíma ma aj výtvarné umenie, hudbe sa venujem od svojich „nášť“ rokov a tak trochu som pri zamilovanosti aj básnil a filozofoval. A tak sa kedysi vo mne akoby stretli všetky postavy, s ktorými sa teraz stretávam na javisku v Bohéme. Takže je to pre mňa krásna spomienka a krásny návrat do mojich mladých bujarých liet. Puccini síce nebol k basom taký štedrý ako k sopránom či tenorom, ale keď už vo svojich operách napísal nejakú postavu, tak jej doprial naozaj nádherné árie či ariosa a inak tomu nie je ani v Bohéme,“ povedal Příbyl, ktorý členom klubu ponúkol v sprievode korepetítorky Júlie Grejtákovéj aj ukážku z opery.

Pre domácu sólistku Janette Zsigovú je postava Mimy v Bohéme v priebehu poldruha roka druhou veľkou hlavnou úlohou v Pucciniho opere. V marci 2015 to bola Manon Lescaut. „Ťažko povedať, ktorá z nich mi viac sedí. Každá z tých postáv je úplne iná. Manon Lescaut sa mi zdá trochu dramatickejšia ako Mimi. Na rozdiel od Manon, ktorá je zlatokopka a miluje peniaze, je Mimi jednoduché dievča, ktoré miluje umenie, bohémku spoločnosť a keď sa do Rodolfa zamiluje, tak je to pre ňu obrovské šťastie. Ale obe postavy mám veľmi rada, obe sú pre speváka náročné a už sa teším na premiéru,“ porovnala sopranistka obe veľké postavy.

Bohéma je špecifická aj pre zborové telesá divadla a predovšetkým pre Detské operné štúdio. „Proces naštudovania pri Bohéme je veľmi náročný a ten náš sa dá charakterizovať jediným slovom – veľká poctivosť. Tá vychádza nielen zo strany režiséra, ale aj zo strany dirigenta a je to cítiť. Bohéma je veľkou príležitosťou aj pre Detské operné štúdio. Keď vznikne detský zbor, tak to každý berie ako samozrejmosť. Ale nie je jednoduché deti viesť a udržať v divadle a pre mňa je veľkou pridanou hodnotou tejto inscenácie to, že naše košické deti jej v spolupráci s režisérom dávajú trochu iný rozmer a veľmi výrazným spôsobom sa na nej, spolu s dospelým zborom, podieľajú,“ prezradil zbormajster Lukáš Kozubík, ktorý Bohémou začína piatu sezónu v košickom divadle. Pridal aj jednu zaujímavú poznámku: „Puccini je určite snom dirigentov, spevákov, ale musím povedať, že pre zbormajstrov snom nie je. Má to jednoduchý dôvod. Puccini aj so zborom pracuje veľmi

inštrumentálnym spôsobom a je veľmi náročné dosiahnuť kompaktný zvuk. Samozrejme, tá hudba je nádherná, ale je pre zbor veľmi náročná a má v sebe veľa úskalí. Ale nevravím to ako nejakú sťažnosť," povedal s úsmevom.

Pozadie príprav inscenácie Bohémy priblížili aj režisér Michael Tarant či výtvarník Tomáš Moravec. Spoločne vytvorili už minimálne desiatku inscenácií, ale v Košiciach tvoria spolu prvý raz. Moravec sa priznal, že si Košice zamiloval: „Poznám už takmer každú uličku v Starom meste, milujem Dominikánske námestie. Je škoda, že málo ľudí v Čechách vie o to, že na Slovensku je také krásne mesto.“ O prípravách výtvarnej podoby inscenácie prezradil, že najväčším problémom bolo pomerne malé javisko historickej divadelnej budovy. „Steny sa zbúrať nedajú. Nebolo to jednoduché. Malo by to byť veľké, veď v jednej chvíli je na javisku aj sedemdesiat ľudí. Ale myslím si, že sa nám to podarilo nafúknuť aj vďaka využitiu šikminy," naznačil Moravec.

O zákutiach partitúry a jej náročnosti čo to prezradil Maroš Potokár, pre ktorého je Bohéma nielen prvým hudobným naštudovaním Pucciniho, ale aj debutom v pozícii interného dirigenta v košickom divadle. O Pucciniho hudbe a jej náročnosti pre dirigenta hovoril aj riaditeľ opery Karol Kevický, ktorý prezradil, prečo zaradil Bohému do premiérovej dramaturgie len poldruha roka po premiére Manon Lescaut: „Dôvody boli dva. Jedným bolo to, že máme na túto operu jedno kompletne domáce obsadenie, čo je veľká výhoda. A tým druhým, je to, že by som postupne chcel do repertoáru opery dostať všetky štyri najslávnejšie Pucciniho tituly - Madamu Butterfly, Manon Lescaut, Bohému i Toscu.“

26.9.2016

Svjatoslav Dohovič